

dette også sted, nemlig i det apotekerudvalg, der blev nedsat den 8. februar 1969. I dette udvalgs kommissorium indgår ud over overvejelserne om ændringer i de gældende regler for fremstilling, for ind- og udførsel, for forhandling, for udlevering og anvendelse af lægemidler mange andre ting og også spørgsmålet om ændringer i lægemiddelforsyningsens struktur, herunder navnlig apotekervæsenets.

Også spørgsmålet om sygehusapoteker og sygehusvæsenets medicinforsyning overvejes i det pågældende udvalg.

Såvel opstilling af de materielle regler for lægemidler, herunder afgrænsning af de varer, en lovgivning om lægemidler skal gælde for, som strukturspørgsmålet er komplicerede problemer. Jeg kan oplyse, at apotekerlovsudvalget er i besiddelse af et særdeles stort materiale både fra Sverige og andre steder, og at dette materiale også indgår i udvalgets overvejelser.

Jeg finder ikke, at forslagsstillerne har peget på noget akut behov for med øjeblikkelig virkning at ændre hele strukturen på lægemiddelforsyningsområdet, det kræver efter min opfattelse også et grundigt udvalgsarbejde. Derfor mener jeg, vi må afvente resultatet af apotekerudvalgets arbejde, og det giver os oven i købet mulighed for at følge, om den svenske ordning virker efter sin hensigt. Jeg går ud fra som givet, at forslagsstillerne har samme synspunkt som jeg, at det, det drejer sig om, er at skaffe forbrugerne lægemidler af højest mulig kvalitet til den billigst mulige pris, og det drejer sig ikke om at kvæle en lægemiddelseksport, som jo dog bringer mange millioner kroner til landet.“

Forslaget blev iøvrigt afvist af *regeringspartierne*s ordførere, som dels ikke var enige i forslagets sigte og dels ønskede at afvente resultatet af apotekerudvalgets arbejde. Derimod gav *Niels Mørk* (S) udtryk for meget stor interesse for forslaget, da det lå på linje med de tanker, som hans parti gennem årene havde haft om dette spørgsmål. Det ville efter hans opfattelse nok være en noget vanskeligere og langt mere kompliceret opgave for det offentlige at gå direkte ind i produktionen af lægemidler end at gå ind i detail- og engrosledet. *Kjær Rasmussen* redegjorde for venstresocialisternes målsætning på medicinalvareområdet, som var offentlig produktion, offentlig produktudvikling, offentlig distribution og fri medicin. Man måtte derfor umiddelbart forlange en sammenslutning af alle medicinalproducerende industrier i et enkelt selskab med fælles ledelse og fælles regnskab. Dette selskab burde gives koncession på medicin fremstilling og på medicinimport samt forpligtelse til at afsætte en bestemt del af omsætningen til forskning, til udvikling af nye produkter og til kontrolundersøgelser af produkternes bivirkninger. *Hanne Reintoft* (DK) kritiserede, at forslagsstillerne i bemærkningerne havde givet udtryk for, at forslaget bare havde til hensigt at give en anvisning på, hvilke hovedpunkter der burde indgå i en debat om medicinforsyning. Forslaget burde i stedet have været formuleret således, at det blev pålagt